

Sygn. akt II KK 138/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **P.O.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron
wniosku obrońcy lustrowanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 14 listopada 2014r., sygn. akt II AKa 372/14/L

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 4 lipca 2014 r., sygn. akt XVIII K 123/13

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanawia:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęły kasacje obrońców lustrowanego P.O. Przy czym adw. P. K. sformułował jednocześnie wniosek – działając w oparciu o przepis art. 9 § 2 k.p.k. w zw. z art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 Ustawy lustracyjnej - o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego do dnia 14 listopada 2014 r.

Jak wskazano we wniosku: *niewątpliwie dolegliwością dla osoby lustrowanego jest postępująca z każdym dniem utrata społecznego zaufania i dobrego imienia, która następuje wobec głęboko niesprawiedliwego rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, utrzymującego w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego.*

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek obrońcy lustrowanego P.O. nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że sam fakt wniesienia kasacji oraz związanego z tym subiektywnego przeświadczenia o zasadności zawartych w niej zarzutów, nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. Tym samym wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku – w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. – może nastąpić tylko wówczas, gdy ranga i charakter podniesionych w niej zarzutów wskazuje na ich oczywistą zasadność.

W przedmiotowej sprawie taka sytuacja nie zaistniała. Wprawdzie obrońca lustrowanego podniósł we wniesionej kasacji szereg zarzutów natury proceduralnej, jednakże – nie przesądzając rzecz jasna orzeczenia, które zapadnie w przyszłości w wyniku rozpoznania kasacji – nie sposób obecnie jednoznacznie wypowiedzieć się co do ich zasadności. Kwestia ewentualnej skuteczności podniesionych w kasacjach zarzutów wymaga bowiem pogłębionej analizy akt sprawy, co niewątpliwie nastąpi ale dopiero na rozprawie.

Argumenty wnioskującego obrońcy, dotyczące *postępujące z każdym dniem utraty społecznego zaufania i dobrego imienia* wobec P.O., nie stanowią żadnych nadzwyczajnych okoliczności, które nakazywałyby skorzystanie z możliwości art. 523 § 1 k.p.k..

Pamiętać należy, iż potrzeba sięgnięcia po tę instytucję aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia, co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla zainteresowanego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.